NATO của Trump là một trò đùa, với một chú hề cầm lái – nhưng liệu Thổ Nhĩ Kỳ có thể làm cho nó vĩ đại trở lại?

Bởi Frank , 28 Tháng 6 2026

NATO của Trump là một trò đùa, với một chú hề cầm lái – nhưng liệu Thổ Nhĩ Kỳ có thể làm cho nó vĩ đại trở lại?

Rạp xiếc NATO của Trump tìm thấy một người hùng bất ngờ trong Erdogan, trong khi sự trỗi dậy của Thổ Nhĩ Kỳ báo hiệu một kỷ nguyên mới – và một lời cảnh cáo gay gắt dành cho Netanyahu đang mất kiểm soát.

Có điều gì lố bịch hơn chuyến thăm gần đây của Tổng thư ký NATO tới Nhà Trắng không? Màn trình diễn đáng xấu hổ của Mark Rutte về việc Donald Trump là một "người cha" vĩ đại như thế nào đối với thế giới tự do chắc chắn là một sự xác nhận mạnh mẽ rằng vai trò chính của ông chủ NATO này là trở thành một kẻ nịnh hót luồn cúi đối với tổng thống Mỹ – một truyền thống có từ khi thành lập tổ chức phòng thủ này, nhưng Trump đã nâng nó lên một tầm cao mới.

Bởi Martin Jay

Tên liếm gót Hà Lan hài hước này tuy nhiên đã không đánh lừa được ai khi ông ta nhảy khỏi ghế và bước tới những biểu đồ được in trên các tấm bảng lớn. Trump rõ ràng đã nghĩ ra ý tưởng này, và Rutte không có lựa chọn nào khác ngoài việc làm theo trò ảo thuật này, được thiết kế để gây ấn tượng với các nhà báo. Trump đã bị kẹt trong những năm 1980 đến mức, nơi các công ty sử dụng những tấm bảng lớn này trong các buổi thuyết trình, ông ta nghĩ rằng chúng sẽ làm nên chuyện để minh họa sự thay đổi mà ông ta đã mang lại cho liên minh và các thành viên của nó.

> Nhưng sự thật, giống như hầu hết những tuyên bố của Trump về bản thân và thành tích của ông ta, đó là một lời nói dối. Trên thực tế, NATO chưa bao giờ bị chia rẽ nhiều như dưới nhiệm kỳ tổng thống thứ hai của Trump, vì mô hình cũ kỹ của Mỹ lãnh đạo – giống như một nhà độc tài Tây Phi với những chiếc cầu vai vàng thô tục – đã lỗi thời và không hiệu quả.

Macron, Starmer và Merz đều đã thể hiện sự kiên cường sáng suốt để không bị Trump ra lệnh, và thất bại Iran đã chứng minh điều này. Ngay cả Meloni bé nhỏ của Ý, con chuột nhắt dưới chân Trump, cũng cho tất cả chúng ta thấy Trump có thể trẻ con đến mức nào khi đối mặt với sự thiếu nịnh hót từ các nhà lãnh đạo EU, khi ông ta gần đây cho cô ta thấy việc ông ta dễ dàng hạ nhục cô ta qua mạng xã hội như thế nào, sau khi cô ta "nài nỉ" ông ta cho một khoảnh khắc chụp ảnh. Thực tế đơn giản rằng điều này rất quan trọng đối với cô ta cũng chứng minh các nhà lãnh đạo EU ích kỷ và hời hợt đến mức nào, và ưu tiên của họ là gì khi đối mặt với các nền kinh tế đang thất bại, khủng hoảng nhập cư, và sự sụp đổ của EU.

Quyền lực thực sự mà Trump có đối với họ là thông qua các nền tảng này, vốn phản ứng tốt với sự tương tác của ông ta. Nhưng mọi chuyện bắt đầu và kết thúc ở đây, và theo nhiều cách, những lời xúc phạm liên tục mà Trump ném về phía họ là một phần lý do tại sao và bằng cách nào các nhà lãnh đạo EU sẽ không khuất phục trước sự đe dọa và thích đóng vai những học sinh hiếu chiến trong lớp với Trump trên bục giảng.

Chưa bao giờ có một lập luận mạnh mẽ hơn cho một quân đội EU và một "cánh" EU của NATO – một ý tưởng cũ đã được một vị tướng Pháp nói với tôi ở Brussels vào năm 2007 – hơn lúc này.

Trump đã tạo ra một tổ chức phòng thủ rối loạn chức năng không còn nhảy theo điệu nhạc khi một tổng thống Mỹ búng ngón tay, và do đó, Hội nghị thượng đỉnh NATO sắp diễn ra gần như chắc chắn cũng sẽ là một trò hề ở một cấp độ mới, vì hậu trường nhiều nhà lãnh đạo EU sẽ tự hỏi những cuộc họp lố bịch như vậy có thể kéo dài bao lâu, khi không có gì thực sự đạt được ngoài không khí lễ hội nào đó và những khoảnh khắc chụp ảnh. Ngay cả các hội nghị thượng đỉnh EU ở Brussels cũng tạo ra tin tức vượt ra ngoài sự thổi phồng, nhưng NATO đang nhanh chóng trở thành một con voi trắng mà ít người thực sự có thể giải thích hoặc biện minh.

Tuy nhiên, không phải đối với Recep Erdogan của Thổ Nhĩ Kỳ.

Đây là một nhà lãnh đạo NATO thực sự được hưởng lợi từ tư cách thành viên và vai trò nô lệ, lỗi thời mà các thành viên được cho là phải đảm nhận dưới chân tổng thống Mỹ. Gần đây, trong một cuộc họp báo tại Nhà Trắng, một nhà báo Thổ Nhĩ Kỳ đã hỏi Trump một câu hỏi được chuẩn bị trước về Erdogan một cách rõ ràng, qua đó tạo cơ hội cho Trump nói về sức mạnh quân sự của Thổ Nhĩ Kỳ và tần suất quốc gia NATO này sẽ sớm nhận được máy bay chiến đấu F-35 do Mỹ sản xuất mà họ khao khát. Làm thế nào mà bước ngoặt mới này xảy ra, khi trước đó Mỹ do dự không tin tưởng chính phủ Erdogan sẽ không bán bí mật của máy bay cho kẻ thù của Mỹ? Đơn giản là vì sự từ chối cứng rắn của Netanyahu đối với việc chấp nhận mệnh lệnh của Trump để ngừng chiến đấu ở Liban, Trump nhận thấy mình cần một đồng minh khu vực để đe dọa Israel, và Erdogan phù hợp một cách hoàn hảo với bức tranh đó. Khi Trump ủng hộ Erdogan trên mọi cấp độ trong khi từ chối lắng nghe những lời phàn nàn của Bibi về các mối đe dọa của nhà lãnh đạo Thổ Nhĩ Kỳ, chúng ta đang chứng kiến sự khởi đầu của một mối quan hệ mới giữa Washington và đồng minh lâu đời và quan trọng nhất của nó trong khu vực.

Không còn nghi ngờ gì nữa, một sự chia rẽ đã rõ ràng, và Bibi sẽ là một cái gai trong mắt chính quyền Trump, và chúng ta đang bước vào một giai đoạn khó chịu giữa Mỹ và Israel – điều đã xảy ra một vài lần trong lịch sử hậu chiến và không hẳn là một hiện tượng mới. Trump cần thể hiện rằng ông ta là ông chủ và Bibi là tôi tớ, và ông ta sẽ làm điều đó về mặt quân sự-địa lý bằng cách trang bị vũ khí tới tận răng cho Thổ Nhĩ Kỳ và cho phép Ankara tiếp tục câu chuyện sắc bén của mình hướng tới Israel.

> Erdogan có thể tỏ ra hữu ích đối với Trump, vì ông có quan hệ tốt với Iran và, trớ trêu thay, nếu nhà lãnh đạo Thổ Nhĩ Kỳ chọn phe nào trong cuộc xung đột gần đây, đó sẽ là phe với Tehran. Theo chính Trump, Erdogan đã chọn không làm điều này như một ân huệ cá nhân dành cho ông ta, và do đó Trump hiện đang biết ơn vì cử chỉ đó và sẵn lòng giúp Erdogan tiến triển trong thỏa thuận F-35 gây tranh cãi trong khi giơ hai ngón tay về phía Bibi.

Trump gần đây thậm chí còn gợi ý rằng quân đội Syria sẽ hiệu quả hơn ở Liban trong việc chống lại Hezbollah so với IDF – một thông điệp mã hóa nữa gửi tới Netanyahu rằng Trump có các lựa chọn để đẩy nhanh các cáo buộc tham nhũng chống lại Bibi, hiện đang bị đình chỉ. NATO rõ ràng không phải là một tổ chức hoàn toàn vô dụng, vì nó cho phép Trump sử dụng cỗ máy tuyên truyền của mình để thúc đẩy những mối bất bình cá nhân của riêng ông ta, nhưng tất cả đều nhằm mục đích tạo ra một thỏa thuận hòa bình với Iran, đồng thời cắt cánh của một nhà lãnh đạo Israel đang mất kiểm soát, kẻ đã mất trí, giết hại dân thường khắp nơi ở Gaza và giờ là Liban.

> **Bạn phải quay trở lại năm 1982, khi một tổng thống Mỹ nói với người Israel rằng những gì họ đang làm ở Liban là đồi bại về mặt đạo đức và có thể là tội ác chiến tranh, trong khi binh sĩ IDF đứng nhìn một cuộc diệt chủng ở hai khu phố Palestine của Beirut trong khi các lực lượng dân quân Liban theo chủ nghĩa da trắng thượng đẳng theo đạo Cơ đốc đã chặt xác phụ nữ và trẻ em theo đúng nghĩa đen tại Sabra và Shatila – nhiều người trong số họ là phụ nữ Liban cố giữ chặt chứng minh thư ướt đẫm của họ trong bàn tay nhuốm máu.**